פרשת ויקהל-פקודי

החצי ממך והלאה

ויה אל וראה תודים **"ותמק יצחו המאו ובחר יצחו המאו וכרא יצחו סיתמא סיטש יצע וורא ושעו"** שלמות, אלא הן היו חצויות - אמה וחצי קומתו, אמה וחצי רוחבו. ה' החליט שזה יהיה כך כדי לרמז לאדם שלא יאמר - 'הגעתי לשלמות!' אדם שחי בעולם הזה לא יכול להיות מושלם! כי 'אין הנחתום מעיד על עיסתו' על השלמות מעיד רק הקב"ה, והוא לא מעיד עליה כל עוד שהאדם חי. הקב"ה לא מאמין באף אחד, אפילו לא באנשים הכי צדיקים שיש. הקב"ה כן מאמין במי ששפכו עליו הרבה חול, ובנו עליו מצבה של אבן. אצל בורא עולם יש כלל - 'ואל תאמין בעצמך עד יום מותך'! הרבה אנשים האמינו בעצמם ואכלו מרור, למה? כיוון שטבע האדם הוא לחמוד את כל מיני תענוגות עולם הזה, וכאן היצר הרע מוצא מקום להפיל את האדם. לכן אין אמון באף אחד, כולם בסכנה. יום אחד רבי טרפון מסכן, נפל לחולי. הרופאים אמרו לאמא שלו שתלך לבקש ברכה מהרבנים, כי יש לו כמה שעות לחיות. היא הלכה אצל רבותינו זכרונם לברכה, רבנים ברמה של רבי עקיבא ורבי מאיר בעל הנס. היא נכנסה לבית המדרש באמצע הלימוד והשתיקה את כולם. בן אחד יש לה והיא רוצה שיישאר בחיים. 'תעשו משהו שלא ימות!' שאלו אותה הרבנים איזה מצוות הוא עשה? אמרה להם את כל המעשים שהוא מכבד אותה, לומד תורה ועוד כמה שבחים. הם רק אמרו לה - 'תדעי לך שאפילו לחצי עוד לא הגיע'. היא חשבה שהם מקטרגים עליו - הכלה !'אירב היהי אוה ,תיבל יכלת תרבג יגאדת לא' '?יצחל עיגה אלו השוע אוה הברה רכ לכ ?המ' ומצאה אותו יושב, אחרי כמה שעות הוא כבר לקח את הספר והלך לישיבה. מסתבר שהרבנים לא קטרגו עליו חס ושלום, אלא הם פשוט ראו ברוח הקודש שעוד שעה הוא צריך להיפטר מהעולם כמו שהרופא אמר, אבל הדברים של אמו נגעו להם בלב, ראו שהיא רוצה אותו, לכן הם אמרו לה גברת אפילו לחצי הוא לא הגיע, כלומר שהוא חייב להישאר פה עוד איזה עשרים שנה, כדי לטפל בחצי השני שהוא עוד לא השלים. למרות שעל פניו זה נראה כמו קטרוג, אבל דווקא בזכות זה הוא האריך ימים. התורה מלמדת אותנו שלא חשוב כמה אדם עושה, לא יאמר 'הגעתי לשלמות', כי מי ששלם הוא ממשיך הלאה, הוא לא נשאר פה. צריך להגיד 'בקושי עשיתי חצי, תחכו קצת עוד לא סיימתי!'.